

jaa Forslagets Overgang til 3dje Behandling og videre Fremme, for at det kan træde ud i Livet.

Dalsgaard: Ved første Behandling af den foreliggende Sag tillod jeg mig at udtale, at jeg erkendte, at der hos de Grundejere, som der er Tale om at oprette denne Kreditforening for, i Virkeligheden var ikke ringe Trang til Stede til at kunne opnaa uopsigelige, amortisable Laan. De fleste af disse Grundejere have nemlig ikke kunnet opnaa Laan i deres Ejendomme i nogen af de nu bestaaende Kreditforeninger, og de fleste af de Grundejere, der kunne opnaa Laan, have ikke kunnet faa saadanne Laan, som de have kunnet være tjente med. Som jeg ogsaa udtalte allerede ved første Behandling, vilde det forekomme mig heldigst og naturligt, om jydste Kreditforening, hvis Pantere ere i nær Slægt med de Pantere, der her er Tale om, havde indrettet sig saaledes, at den kunde optage disse Ejendomme. Dette er imidlertid ikke sket, og efter hvad der foreligger, er der heller ingen Udset til, at det vil ske i en nær Fremtid, i alt Fald ikke i det Omfang, at det kan komme Flertallet af de Grundejere, som der her er Tale om, til Gode. Skønt vi efter min Mening allerede have et tilstrækkelig stort Antal Kreditforeninger, og derfor maa betænke os meget nøje, inden vi gaa med til at forøge Antallet af dem, vil jeg dog under disse Omstændigheder ikke nægte min Stemme til, at en Kreditforening af den her foreslaaede Art oprettes, naar man i Lovforslaget faar tilstrækkelig betryggende Sikkerhed for, at Foreningen bliver solidt funderet. Thi bliver det ikke Tilfældet, vil det blive en meget ubehagelig Sag, ikke blot for denne Kreditforenings vordende Interessenter, men det vil ogsaa være en meget uheldig Indflydelse paa Tilliden til Kreditforeningsinstitutionen i det Hele og derigenem i Grunden paa Grundejernes Kredit i det Hele. Men med Hensyn til at fundere Foreningen tilstrækkelig solidt, forekommer det mig, som jeg udtalte ved første Behandling, at Lovforslaget lader adskilligt tilbage at ønske. Om Udvalget har delt denne Opfattelse, er mig ikke ganske klart, men det forekommer i hvert Fald mig, at de Endringsforslag, som Udvalget har stillet, ikke gøre Foreningen solidere, end den vilde blive efter Lovforslaget, snarest tværtimod. Udvalget har i Betænkningen under Nr. 1 stillet et Endringsforslag, der gaar ud paa, at i Stedet for, som Lovforslaget foreslaar, at der skal indbetales $2\frac{1}{2}$ pCt. til Reserverfonden i Løbet af de 2 første

Regnskabsaar efter et Laans Stiftelse, har Udvalget foreslaaet, at der skal indbetales 5 pCt. i Løbet af de 4 første Regnskabsaar efter Laanets Stiftelse. Det er jo en ret væsentlig Forøgelse af Reserverfonden, man der foreslaar, og det vil bidrage ret væsentlig til at stille Foreningen sikrere, men saa foreslaar Udvalget i samme Endringsforslag, at det Bidrag af $\frac{3}{10}$ pCt. af Laanets Beløb, som Interessenterne efter Lovforslaget skulde svare aarlig til Reserverfonden, skal nedsettes til $\frac{1}{25}$ pCt. halvvaarlig, og derved forekommer det mig, at Udvalget endog meget rigelig tager med den ene Haand, hvad det har givet med den anden. [Indenrigsministeren (Ingerslev): Det tager meget mere.] Ja, det skal jeg ikke modstige. Forstøllen mellem, om Interessenterne svare $\frac{2}{25}$ pCt. helaarlig af deres Laans Hovedstol, saaledes som Udvalget foreslaar, eller $\frac{3}{10}$ pCt., saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget, er jo 22 Dre aarlig pr. 100 Kr. Hovedstol. Selv om de $2\frac{1}{2}$ pCt., hvormed Udvalget foreslaar at forøge Bidraget til Reserverfonden i de 4 første Regnskabsaar, indbetales straks, udgør Renten deraf dog, beregnet til 4 pCt., kun 10 Dre, og efter Udvalgets Forslag vil der saa mangle 12 Dre pr. 100 Kr. Hovedstol, imod hvad der vilde fremkomme efter Lovforslaget, hvilket altsaa skulde tages af Reserverfonden, eller eventuelt vilde blive at henlægge mindre til Reserverfonden, efter som der bliver Overskud eller Underskud; det sidste vil blive Tilfældet. Men nu er Meningen, at de $2\frac{1}{2}$ pCt. ikke skulle indbetales straks, men først i Løbet af 3dje og 4de Regnskabsaar; altsaa i Løbet af disse 4 første Regnskabsaar bliver der betalt 22 Dre aarlig pr. 100 Kr. Hovedstol mindre til Reserverfonden efter Udvalgets Forslag end efter Lovforslagets, altsaa omtrent 1 pCt. Ved 4de Regnskabsaars Slutning vil der saaledes ikke være $2\frac{1}{2}$ pCt., men kun ca. $1\frac{1}{2}$ pCt. mere i Reserverfonden efter Udvalgets Forslag end efter Lovforslaget, og i det 10de eller 12te Regnskabsaar ville ogsaa disse $1\frac{1}{2}$ pCt. være udlignede ved denne mindre aarlige Indbetaling til Administrationsfonden. Efter det tiende til tolvte Regnskabsaar efter et Laans Stiftelse vil dets Reserverfondsandelen blive mindre og mindre efter en stedse stigende Maalestok efter Udvalgets Forslag end efter Lovforslaget. Det maa jo være ret indlysende for enhver. Kunde man nu tænke sig, at Foreningen virkelig kunde administrere sine Laan for disse 8 Dre pr. 100 Kr. Hovedstol, saa var der maaske ikke saa meget at sige dertil, men da ingen af de bestaaende Kreditforeninger, hverken af de store eller af de smaa, kan administreres for et saa lille